



VÄRLDSBÖNDAG FÖR FÄNGELSESJÄLAVÅRD 25 AUGUSTI 2018



**International
Prison
Chaplains
Association**

De senaste 10 åren har IPCA*s styrelse inbjudit alla som är involverade i fängelsearbete, runt om i världen, att förenas i en särskild böndag den 25 augusti, IPCA*s födelsedag. Vi vill rikta ett tack till medlemmar i IPCA Asien som har sammanställt årets program.

REFLEKTIONER OCH VITNESBÖRD FRÅN FÄNGELSEARBETE

Fängelset i Chiang Rai har mer än 3000 intagna, och Thoeng distriktsfängelse har nästan 1000 intagna, båda är belägna i Chiangrai, Thailand. Varje månad besöker ett team från Chiang Rai andra kyrkodistrikt av Church of Christ i Thailand dessa båda fängelser. Pastorer och kvinnogrupper från de olika kyrkorna utför tillsammans sin tjänst genom nattvard, lovsånger, dop, bibelundervisning och bön. Tonvikten ligger på glädjen och kärleken i gemenskapen med Kristus. Vi undervisar moraliska värden och etik, och uppmuntrar de intagna att gå vidare till högre utbildning. Vi hjälper till att förbereda för stipendier för intagna som fortsätter med icke formell utbildning, ett program från regeringen. Många intagna är aktiva unga vuxna som hungrar efter kunskap och personlig utveckling genom att läsa böcker, lära sig hantverk och handel, och lära sig spela musikinstrument. De växer sig starkare in sin tro varje dag. Fängelsearbetet är ett instrument att resa upp kristna ledare som hoppas på att göra karriär i bibliska studier. Allt sedan starten har arbetet vid Chiang Rai och Thoeng distriktsfängelse sett många hundra nya kristna fångar frigges från fängelse på grund av deras goda uppträdande, samhällstjänst och höga etiska moral. Många av dessa frigivna vittnar nu i sina egna samhällen om Jesus förvandlande kärlek. Kyrkorna stöttar också barnen som har båda föräldrarna i fängelse. Vi behöver hitta bra härbärgering för att ta hand om dem. De intagna behöver kyrkorna för att ta hand om deras barn. Kom ihåg barnen vars föräldrar är frihetsberövade i dina böner. De behöver mycket stöd från kyrkorna. Att uppfostra barn är en livslång process som behöver investeringar av såväl tid som fysiska resurser. Mat, husrum, sovplats och utbildning till de många barnen innebär att vi alltid söker medel för det, och litar på att Gud ska förse. Att stötta dessa barn är ofta utmanande med dagens ekonomi, men vi har sett att det är en underbar möjlighet att vittna om Herren, inte bara till dem utan också till samhället. /Rev Dr Sirirat Pusurinkham

VITNESBÖRD

Hej, jag heter Rung Akarinpuree, jag skulle vilja dela mitt vittnesbörd. Jag föddes i Bangkok, fyra syskon i familjen, jag är den ende sonen. Min mor är från Phuket och min far är en indier som kom till Thailand i affärer. Som jag minns det togs min äldsta syster omhand av släktingar på min mors sida min yngsta syster adopterades av en annan familj. Min andra syster och jag stannade med föräldrarna; huvudorsaken till att vi inte kunde bo tillsammans som familj var att vi inte hade tillräckliga inkomster för att försörja alla. När jag var 6 år dog min mamma och det var bara min far, min syster och jag tillsammans. När vi nådde skolåldern gick min syster och jag i skolan i templet, och det blev en brytpunkt

i mitt liv. Jag var olydig och slogs ofta med knytnävarna med mina skolkamrater eftersom jag alltid blev retad. Jag ville vara en ledare för mina vänner hela vägen genom grundskolan till gymnasiet. Mitt liv blev sämre när jag blev drogberoende på gymnasiet, det gjorde min familj olycklig. Jag blev kraftigt drogberoende och en brottsling; jag stal och gjorde inbrott som resulterade i att jag placerades på ett hem, egentligen ett ungdomsfängelse. Jag häktades 5-6 gånger, vilket gjorde mig till en fullskaligt eländig person. Jag levde ett kriminellt liv, använde droger, startade gäng som gjorde min far och min syster mycket bedrövade. Min far kände det som han var i helvetet, han kunde varken äta eller sova, alltid på vakt för hur hans son skulle vara den dagen; om han kommer att bli skadad av någon, hur han mår; han kommer aldrig hem utom när han är helt utsvulten. En dag bad min far mig ta värvning i det militära, kanske det skulle göra saker bättre. Jag gjorde som han sa, eftersom jag kände mig ledsen när jag såg in i hans och min systers ögon. Soldatlivet befriade mig inte från den onda cirkeln, jag var fortfarande beroende av droger, ännu mer än tidigare och jag dömdes av domstol till ett och ett halvt års fängelse. Där lärde jag mig alla tänkbara omoraliska vägar och kriminella trick, eftersom alla där inne var kriminella. När alla dessa personer kom tillsammans, pratade de om eller introducerade oetiska idéer. Ända till en dag när min far dog av sorg på grund av att hans son inte kunde bli en bra människa. Då blev mitt liv ännu värre; jag greps för stöld som jag begick för att få pengar att köpa droger för. Jag dömdes till 10 års fängelse, vilket gjorde mig ännu mer brottslig. Jag gjorde allt för att överleva, så jag lärde mig all kriminella trick för att få bästa möjliga liv i fängelset. Jag förflyttades fyra gånger från det ena fängelset till det andra, eftersom mitt beteende var så dåligt och jag aldrig bättrade mig. Jag träffade folk från alla livsvägar, vilket formade mig till en av de mest ondskefulla i fängelset, så att vårdarna inte såg någon framtid för mig. Mitt öde var att invänta döden. Jag ställde till med problem både för mig själv och för fängelset – var ofta placerad i isoleringscell och isoleringsavdelning med handbojor. Jag var en mobbare och jag samlade dagligen ihop gangsters. Jag började inse att jag i framtiden sannolikt skulle be knivhuggen i fängelset liksom mina intagna vänner. Men vad kan jag göra? Jag valde den här vägen, att gå tillbaka och förändras var för sent. Men djupt i mitt hjärta så ville jag sluta göra dessa kriminella handlingar och bli som folk, men det verkade omöjligt. Jag såg alltid upp mot himlen när jag var i fängelse och jag tänkte alltid i mitt hjärta att jag ville bli en bra människa. En dag fick jag möjlighet att träffa min syster, och hade bestämt mig för att lägga mig vid hennes fötter och säga att jag bestämt mig för att förbli brottsling, att inte lämna fängelset och att jag ville stanna där till min död. Men min syster talade om Jesus Kristus! Hon sa till mig att be till Gud om vad jag önskade, så jag fick inte chansen att kasta mig vid hennes fötter, och besöksstiden var slut. Från besöksrummet till den del av fängelset där jag bodde var det mindre än hundra meter, Jesusberättelsen snurrade runt i mitt huvud. Det fick mig att be till Gud den natten, jag sa uppriktigt till Gud att jag ville bli en bra människa och jag bad ”snälla, befria mig från fängelset så jag kan återvända hem, snälla låt mig beviljas nåd av kungen. Om jag kan bli fri och komma ut kan jag börja bli en bra person. Om jag stannar härinne kan jag inte bli det.” Sen bad jag inte mer. Ett år senare hände ett mirakel, jag beviljades nåd från kungen, och det gjorde att jag omedelbart började tänka på Jesus Kristus. Jag började be till honom, uppmärksamt, uppriktigt och seriöst. Jag vet i mitt hjärta att Jesus Kristus hjälpte mig. Sedan dess har jag levt på utsidan i 6 år. Jag har överlåtit mig själv till att tjäna Gud genom att hjälpa mina bröder i fängelset och pojkarna på ungdomsanstalten, därför att de också behöver Gud och bara Gud kan ge dem ett nytt liv. Jag tackar Jesus Kristus för hans stora nåd till mig. ”Ingenting är omöjligt för Gud.” Luk.1:37

TANKAR FRÅN PHLU

Bangkoks internationella kyrka har en lång historia av att besöka Immigration Detention Center (IDC) i Suan Phlu. Verksamheten har pågått med många pastorer och lekmän åtminstone sedan 1990. På senare tid har vi haft upp till tolv familjer kopplade till kyrkan i IDC. Dessa familjer flydde från Pakistan då de var förföljda för sin kristna tro och sitt vittnesbörd. Dessvärre följer inte Thailand migrationspolicy FN:s flyktingkonvention från 1951, utan alla flyktingar är dömda som illegala invånare när deras

turistvisum har gått ut. Familjerna blev antingen flyttade någon annanstans i världen, eller återsända till Pakistan. För närvarande har vi ingen av dem kopplade till kyrkan i IDC. De senaste åren har våra frivilliga besökt IDC varje vecka och jag som pastor minst en gång i månaden. Vi erbjuder stöd med mat, uppmuntran och bön. Förhoppningsvis kan vårt tjänande i IDC fortsätta under kommande år, vi vill tjäna Herren Jesus "varhelst han är". (Matt.25:40)

KYRKAN - FÄNGELSEARBETE

Chiang Mai Community Church (CMCC) i Chaing Mai i norra Thailand är en internationell, ekumenisk, engelsktalande församling tillhörig Church of Christ in Thailand. Vartefter tiden går och förtroende byggs upp blir det ofta andliga samtal. Genom åren har vi varit lyckliga och uppmuntrade av att se den Helige Andes verk i mångas hjärtan och liv. De intagna, framförallt utländska, stötts med besök varje vecka av ett team om 5-6 personer. De är ofta i kontakt med familjer utomlands, hanterar post, kontaktar ambassader och bistår med information om domstolsprocedurer. En liten matgåva ges varje vecka. Syftet med CMCC:s fängelsearbete är tvåfaldigt: att ge andlig hjälp och andligt hopp som erbjuds till alla intagna oavsett nationalitet och religiös bakgrund.

FRÅN EN FÄNGELSEJÄLAVÅRDARE

Jag blev involverad i arbetet som ersättare en dag när en annan inte kunde delta i teamet. Mitt fängelsebesök den dagen var en katastrof då jag inte är bra på "småprat" med främlingar, så jag var tveksam till att bli mer involverad. Men Guds kallelse till mig var "försök igen", efter min mindre lyckade första erfarenhet. Så jag försökte igen och har nu deltagit i CMCC:s fängelsegrupp i 30 år. Jag tackar dagligen Gud för den här möjligheten att må ut i hans namn, till en så blandad och speciell grupp män och kvinnor. Varje gång har jag fått använda mina ödmjuka ansträngningar att dela Hans kärlek på dessa mörka platser. En extra glädje i det här arbetet är för mig möjligheten att inte bara lära känna de utländska intagna som vårt team besöker, utan också att bli bekant med deras familjer som är spridda över världen, att dela deras liv och förmedla meddelanden och hälsningar från deras älskade i fängelse. En annan aspekt av arbetet är möjligheten att lära känna fängelsepersonalen och deras familjer, domstolspersonalen, polisen och migrationspersonalen. Så krusningarna av Guds kärlek från våra veckobesök sträcker sig långt och brett och bara den Helige Ande känner deras fulla påverkan för Guds rike. Vi är kallade att vara trogna i vår tjänst för Herren.